

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: W. HUYGENS; GRIFFIER: R. A. HENKES; REDACTEUREN:
A. E. LINDO - C. W. G. v. D. VELDE - G. W. KERNKAMP - J. B. VAN ASBECK.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H.D.S.C. f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25

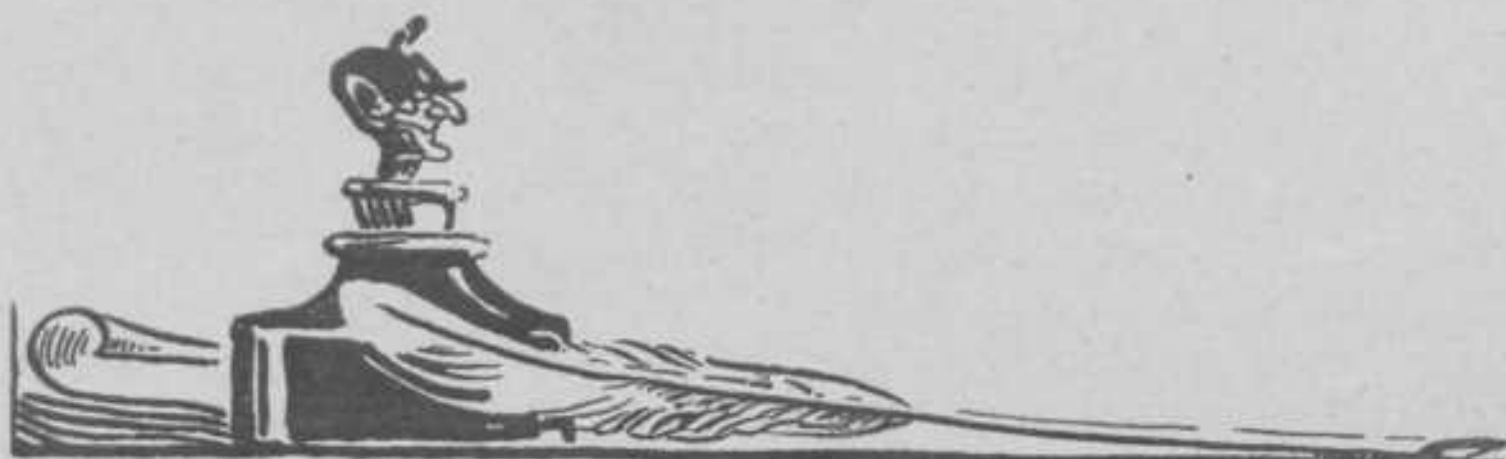
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6

9e JAARGANG

VRIJDAG 28 APRIL 1933

8 BLZ. No. 27

REDACTIONEEL

DE T. H. WORDT DUURDER.

In ons vorig artikel over dit onderwerp moet een verbetering worden aangebracht. De eerste maatregel van het besproken wetsontwerp beoogt een einde te maken aan de vrijstelling van betaling na vier jaar, met dien verstande dat de vrijstelling gehandhaafd blijft nadat het examen „waaraan civiel effect verbonden is”, behaald is. Uit het feit dat de bestaande regeling vrijstelling geeft nadat het candidaats-examen behaald kan zijn en uit het feit dat vroeger aan dat candidaats-examen civiel effect was verbonden (eenige onderwijsbevoegdheid), begrepen wij dat het wetsontwerp bedoelde dat te Delft na het C₂ geen collegegeld meer zou worden betaald. Van de meest bevoegde zijde zijn wij er echter op gewezen dat hier alleen bedoeld wordt op de bestaande bepaling, dat men zich na het behalen van den ingenieurstitel kan laten inschrijven voor een andere ingenieursstudie of aan een universiteit, zonder collegegeld verschuldigd te zijn. Het Wetsontwerp gaat dus nog verder dan wij dachten: ook wie na 4 jaar zijn C₂ heeft, moet voortaan voor het vijfde jaar betalen.

De zaak wordt dus nu eenvoudig zoo, dat men collegegeld betaalt totdat men klaar is, met een verhooging tot f 400.— na een nog nader te bepalen aantal jaren.

Ondanks deze rectificatie handhaven wij onze conclusie dat het Wetsontwerp beschouwd moet worden als een ernstige bedreiging van het universitair karakter van ons Hooger Onderwijs en dat het zin zou hebben wanneer de student, als voornaamste belanghebbende, zich afvroeg of gelijke bezuiniging niet te bereiken ware op dragelijker manier.

Naast de kwestie der noodzakelijke bezuiniging brachten wij in het vorig artikel naar voren, dat de situatie aan onze Hoogeschool in ruimen kring onbevredigend wordt geacht. Deze twee kwesties houden geen direct verband met elkaar; toch worden ze, in het Wetsontwerp zeer vaag, in het Welterrapport veel duidelijker, in één adem genoemd en men kan dit slechts toejuichen. Een uitwendige oorzaak kan veel in beweging brengen dat door sleur werd geremd: wanneer een gebouw zich alleen door zijn onvermurwbare soliditeit tegen den tand des tijds verzet, terwijl iedere beschouwer het ondoelmatig en leelijk vindt, kan men een aardbeving waardeeren, die dwingt om op de soliede oude fundamenten iets beters op te richten. Zoo zou men een bezuiniging kunnen waardeeren wanneer die aanleiding was om op eenige punten den sleur te breken; het besproken Wetsontwerp daarentegen constateert een der fouten, het teveel aan studenten, en beoogt er niets anders tegen te doen dan eliminatie op financiële gronden, hetgeen wel zeer inconsequent is in een tijd, waarin de onver-

mogende vrijwel gratis op H.B.S. en Gymnasium wordt toegelaten. Om niet misverstaan te worden voegen wij hier direct aan toe dat naar onze meening nooit financiële bezwaren een beletsel mogen vormen voor het volgen van een bepaald soort onderwijs.

Daar een combinatie van bezuiniging en verbetering ons alleen mogelijk lijkt door zeer ingrijpende wijzigingen willen wij eerst stelling nemen tegenover de liberale beginselen waarop ons onderwijssysteem steunt. Vrijwel ieder student is een aanhanger van de liberale beginselen in den ruimsten zin van „leven en laten leven”, van „het vrije spel der economische krachten” en van de niet meer dan strikt noodig beperkte individuele vrijheid. Toch heeft de student van nu meer gevoel voor realiteit en laat hij zich minder door zijn idealen meeslepen dan die van een goede dertig jaar geleden: (er zijn bijv. in Delft vrijwel geen socialistische meer). Wellicht komt dit omdat men ook in onzen kring beseft dat een te snelle doorvoering van de liberale idealen tot ongelukken leidt, dat het algemeen kiesrecht ons de dictatuur van de domme massa bracht, en de vrijheid van het woord de betaalde opruiers uit Rusland met hun Tribune. Dat de erkenning van deze kwade gevolgen niet doodend is voor het beginsel, vindt misschien zijn oorzaak in de achterlijkheid die wij, liberaal beschouwd, op andere punten nog overal in ons vrije land aanschouwen; men denke slechts aan het omroepschandaal, filmkeuring, winkelsluiting, misbruikte overheidsmonopolies, enz.

Dit zweven tusschen het liberale ideaal en de angst voor onmiddellijke verwezenlijking daarvan in de bestaande maatschappij vindt men ook bij ons onderwijs weerspiegeld. Bij het Hooger Onderwijs ziet men een wonderlijke tegenstelling tusschen liberalisme en het tegendeel daarvan en een verbetering kunnen wij ons dan ook alleen voorstellen door een ingrijpen tegen beide uitersten.

Aan één zijde is alles volmaakt liberaal: ieder kind van een jaar of zeventien dat „zin” heeft om te gaan studeren (aan roeping gelooven wij slechts bij uitzondering), of dat niets beters weet te doen, of waar de ouders geen raad mee weten, wordt tot het Hooger Onderwijs toegelaten op vertoon van een diploma dat alleen officieel over het geheele land dezelfde waarde heeft, dat voor sommige vakken op zeer verouderd onderwijs berust, dat niet of nauwelijks of aansluiting bij het H.O. is ingesteld en dat daarnaast geen enkele waarborg biedt dat de betrokkene wat betreft zijn karakter, beschaving of andere eventueel noodzakelijke factoren voor het gekozen beroep geschikt is.

Op ieder punt hiervan kunnen wij hier niet ingaan; wij volstaan met te constateeren dat de Staat niet kieskeurig is en er zich ook niet in verdiept of er in de maatschappij plaats is voor al die afgestudeerden. Ieder weet dat er een overproductie van intellectueelen (behalve van predikanten) bestaat en dat bij de bestaande regeling en de steeds zwaarder wordende strijd om het bestaan, het teveel eerder toe- dan af- zal nemen. Hoe groot dat teveel en hoe groot dus de reële jaarlijksche behoefte van de maatschappij is, zal voor bepaalde richtingen (rechten, letteren, wijsbegeerte bijv.) minder eenvoudig zijn uit te maken dan voor andere (artsen en apothekers, leeraren en ingenieurs), maar een schatting lijkt ons niet onmogelijk.

Is men het er over eens dat er te veel studenten zijn en dat een taxatie van de meest gewenschte aantallen uitvoerbaar is,

044A

dan komt de groote vraag op of men hieruit als consequentie moet trekken een quantiseering van de toeloop naar het Hooger Onderwijs. Wij zijn geneigd deze vraag bevestigend te beantwoorden: een te snelle doorvoering van het liberale beginsel heeft ons op den verkeerden weg gebracht en alleen een snelle correctie kan ons, hier zoowel als op andere punten, behoeden voor het fascisme dat als reactie op het liberale laissez aller een veel ernstiger vrijheidsbeperking mee zou brengen dan de voorgestelde contingentteering.

Zoo'n contingentteering bestaat, naar wij uit de beste bron vernemen, in Denemarken, en is ook in ons land geen geheel vreemd verschijnsel: ieder jaar wordt in Den Helder en in Breda een bepaald aantal plaatsen opengesteld voor de opleiding tot officier; uit de gegadigden wordt door middel van een vergelijkend examen een keus gedaan. Het zijn daar natuurlijk andere verhoudingen, maar wat zou men er van zeggen wanneer het Rijk iederen zee-enthousiast tegen betaling voor marine-officier ging opleiden, dan de geschiktsten bij de marine plaatste en de rest er op uit stuurde om bij verwante of desnoods geheel niet verwante instellingen een betrekking te zoeken? Toch worden er ingenieurs en juristen opgeleid met de zekerheid, dat er voor een deel in de maatschappij geen plaats is, tenzij in functies waarvoor een mindere opleiding evenzeer voldoende geweest zou zijn.

Als belangrijkste schrede op den weg naar verbetering bepleiten wij een contingentteering bij het H.O. Bij het realiseren daarvan zullen de opvattingen nog wel meer uiteenloopen dan bij de discussie over de wenschelijkheid. Een financiële discriminatie achten wij evenzeer immoreel als een numerus clausus voor Joden of welke andere groep dan ook. Slechts voor de dames zouden wij een uitzondering gemaakt willen zien: zonder ons op het netelig terrein van het feminsime te willen begeven, beschouwen wij de vele honderdtallen damesstudenten te Leiden als een sociaal ongezond verschijnsel. Een numerus clausus zooals te Oxford, die rekening houdt met het vrouwen-surplus en met de geringere plaatsings-mogelijkheid voor vrouwen, lijkt ons niet ongemotiveerd.

De groote moeilijkheid die nu overblijft is het schiften van de al te vele candidaat-studenten. Hiervoor zal men wel aangegeven zijn op een vergelijkend examen; daarvoor pleit ook dat de eindexamens der middelbare scholen geen Staatsexamens meer zijn. Voor een dergelijk vergelijkend examen zou men criteria moeten opstellen waarnaar naast de schoolsche kennis zou kunnen worden beoordeeld of de betrokkene eenige geschiktheid voor het gekozen beroep heeft. Een dergelijke regeling, hoe men haar ook uitwerkt, heeft natuurlijk bezwaren; naar onze meening echter nooit zooveel als de bestaande die iedereen maar laat studeeren in de gedachte: *de goede zullen zich terecht handhaven, de anderen hadden niet moeten beginnen*. Wel zal men nooit allen die nu achteraf tot de goeden blijken te behooren (en daarvoor is lang niet altijd een vlotte studie en een goed examen het criterium) bij een voorafgaande selectie kunnen uitpikken, maar wel zou men reeds veel goed kunnen doen door alle gevallen waarin betrekkelijke zekerheid bestaat, te elimineeren: reeds een ontwikkelde leek kan aan onze Hoogeschool de studenten aanwijzen die zóó stom, zóó onbenullig of zóó onbeschaafd, of alles tegelijk zijn dat zij alleen door te solliciteeren reeds het ingenieursberoep omlaag zouden halen. En behoefte aan opruiming is er zeker: het zou ons niet verwonderen wanneer een onderzoek van de T.H. bij het Koninklijk Instituut en de industrie naar het aantal echte ingenieursposities tot resultaat had dat het aantal studenten aan de T.H. tot de helft of minder zou kunnen worden teruggebracht.

In verband met bovenstaande suggestie zij nog vermeld dat, blijkens de dagbladen, in Duitschland het aantal studenten thans zal worden verminderd doordat de H.B.S.-leeraren naast rapport-cijfers bij het eindexamen ook adviseeren of iemand mag gaan studeeren of niet. Dit advies wordt uitgebracht aan de ouders en, als men tegen het advies in toch gaat studeeren, ook aan de betreffende universiteit, die dan „geen enkele faciliteit meer verleent”. Deze maatregel gaat minder ver dan een contingentteering maar kan o. i. ook in ons land van zeer groot belang zijn, vooral om zijn afschrikkende werking.

Hoewel wij het verkeerd achten de inkomsten en uitgaven van het Hooger Onderwijs tegen elkaar af te wegen, zouden wij ons toch kunnen voorstellen, dat een vermindering van het aantal studenten met een derde of met de helft, langs den weg der contingentteering, een inwendige reorganisatie mogelijk maakt, welke reële bezuiniging bereikt zonder schade voor het onderwijspeil.

Naast regeling van den toeloop zouden wij ook tijdens den studieduur een regelend ingrijpen toejuichen. Wij stellen dit voorstel in concreten vorm voorop: „wie te Delft na een bepaald tijdsverloop het P₂ niet behaald heeft, wordt van verdere studie uitgesloten”. Dit tweede voorstel beteekent in verband met het eerste dat de geselecteerde helft van de gegadigden de juistheid van de selectie moeten bewijzen, maar het is ook los van het eerste te zien en zou o. i. ook alleen reeds een groote

reductie van het aantal studenten kunnen brengen. Wij voelen dat dit voorstel van de zijde van een voorstander van het universitair karakter van ons Hooger Onderwijs, nadere motivering behoeft.

De bestaande toestand is voor iederen beschouwer een chaos: legio is het aantal studenten dat jaar in jaar uit voor de eenvoudigste examens zakt en dat door hoogleraren en vaak zelfs door medestudenten voor ongeschikt wordt gehouden. Maar niets belet dat zij, onder invloed van een misplaatste trots, of geen andere occupatie wetende, aan de T.H. blijven hangen, het peil verlagend en het tempo vertragend. Bij een eventueel vergelijkend examen zouden deze elementen natuurlijk meendeels afvallen, maar ook dan achten wij de naselectie gewenscht. Wij hebben reeds vroeger betoogd, dat de plotselinge vrijheid die de eerstejaars in Nederland krijgt en die zoowel de huiselijke als de schoolsche gebondenheid met één slag opheft, voor de meesten te groot blijkt te zijn en dat zij of den moeilijken overgang van schoolstudie naar zelfstudie geheel niet vinden, of de juist verkregen trotsche vrijheid vrijwillig opgeven door zich bij een repetitor het hoe, wat en wanneer te laten voorschrijven. Wanneer dus de meesten of dwang aanvaarden of het slachtoffer van hun vrijheid worden, en wanneer bovendien een groot deel van het propaedeutisch examen uit vakken bestaat, die voor den ingenieur niet anders dan schoolsche hulpvakken zijn, kunnen wij er geen bedreiging van het universitair karakter van het T.H.-onderwijs in zien wanneer de verplichting wordt opgelegd om na een zekeren tijd het P₂ te hebben. Wij kunnen er niet om treuren wanneer een a.s. ingenieur niet onbeperkt tijd wordt gelaten om over de kegel-snedes te mediteeren, vooral niet wanneer wij weten, dat dit theoretische recht door velen wordt misbruikt om onder het motto „vrije studie” niet-kunnen of niet-willen te verbergen. Waar wij overal in Engeland en aan de T.H. te Zürich een krachtige examendwang zien, ook bij de eigenlijke ingenieursopleiding en wij zien daarnaast in Nederland verhoogde collegegelden, vooral tijdens die laatste jaren als eenig middel tot beperking van het aantal studenten aangrijpen, dan kunnen wij niet anders dan uitroepen: maak schoolsch en gedwongen wat schoolsch kan zijn, maar laat af van wie zich eenmaal door het behalen van het P₂ voor het volgen van een academische opleiding gequalificeerd heeft.

Zonder twijfel zal men ons tegenwerpen, dat deze voorstellen juist zullen leiden tot een intellectueel proletariaat. Wij stellen daar als onze overtuiging tegenover dat het niet-proletarische deel van ons volk dooreengenomen meer intellect bezit dan het proletarische en dus de verschillende selecties beter zal doorstaan. Dat ook degene, die zich thans een soort kaste-superioriteit aanmeet, gedwongen zal worden te bewijzen, dat zulks niet op inhoudloos vooroordeel berust, achten wij geen nadeel. Wij vertrouwen dat hij, in de eerste twee jaren gedwongen zich op de studie toe te leggen, dit bewijs op overtuigende wijze zal leveren.

In verband met het bovenstaande wijzen wij op een artikel van Mr. Idenburg in de Groene van 22 April, die onder den titel „Te veel Studenten?” dezelfde vragen behandelt. De schrijver, die ook het Wetsontwerp als onvoldoende remedie afkeurt, verwerpt de gedachte aan een numerus clausus op grond van de onuitvoerbaarheid van een taxatie van het opnemingsvermogen der maatschappij. Of Mr. Idenburg een contingentteering toelaatbaar zou achten wanneer hij die taxatie wel mogelijk achtte, wordt niet gezegd. Daarnaast zegt de schrijver zeer terecht, dat de taak van het H.O. niet uitsluitend is het opleiden tot vakkennis maar ook het gelegenheid bieden tot studie in den ruimsten zin, zonder gedachte aan een betrekking. En terwijl wij als extreem geval naar het Instituut voor de Marine verwezen zegt Mr. Idenburg: een kunstacademie zal toch niet den toeloop afhankelijk stellen van de mate, waarin aan kunst later iets te verdienen valt? Wij erkennen de waarde van dit argument, maar wanneer men het H.O. van den socialen kant beziet, is de student, die een betrekking hoopt te krijgen regel, de man, die uit pure liefde voor de wetenschap komt, uitzondering. En de Staat bekostigt het H.O. voornamelijk omdat het in de behoeften der samenleving voorziet; bescherming van wetenschap of kunst is daarbij niet primair, ook al is voor wie zich op H.O.-standpunt plaatst, de beoefening der pure wetenschap onverbreekelijk verbonden aan de opleiding voor een bepaald beroep.

Tot dusver beschouwden wij die zijde van de onbevredigende situatie, die wij in het vorig nummer schetsten, welke naar onze meening een gevolg is van een te ver doorgedreven liberalisme. De voorstellen, die wij ter verbetering deden zullen veel nadere uitwerking behoeven alvorens men er practisch gevolg aan zou kunnen geven. En zelfs dan kunnen zij niet alleen de oplossing brengen want er is een andere zijde aan het vraagstuk. Met eenigen schroom betreedt de schrijver in een studentenblad het terrein waar hij met leedwezen moet constateeren dat ons Hooger Onderwijs, het Technische althans, niet met zijn tijd meegaat, dat men vast blijft haken aan de sleurvormen van een voorbije generatie. Wel is eigenlijk

ondankbaar en onbevoegd wie critiek oefent op het onderwijs dat hij zelf ontvangt, maar reeds de eerstejaarsstudent bemerkt, hetzij door bittere ondervinding, hetzij door raad van ouderen, dat er vele colleges te Delft gegeven worden die, om welke reden dan ook, niet geschikt maken voor het er op volgend examen en menig ouder student hoort van afgestudeerde kennissen uit de praktijk over bepaalde vakken: Och, maak je daar maar met een reperitor van af, je hebt er later toch niets aan.

Deze feiten zijn voor ieder waarneembaar; ook ziet ieder hoe weinig verband er is tusschen M.O. en H.O., tusschen de verschillende colleges onderling, tusschen het H.O. en de eischen der praktijk. Coördinatie en eenheid is afhankelijk van de inzichten der individuele hoogleraren, die ieder op hun gebied vrijwel oppermachtig zijn. Wij laten het doen van voorstellen tot het verkrijgen van meer eenheid en meer invloed van de technische wereld, over aan meer competente beoordeelaars; wij meenden echter op deze kant van de zaak te moeten wijzen, opdat men niet denke dat de bestaande chaos alleen een gevolg is van studentensurplus, studentendomheid en studentenluiheid.

Denkt men bezuiniging te bereiken door vermindering van het aantal studenten dan zouden wij er de voorkeur aan geven, wanneer men dit deed langs den hier geschetsten weg dan via den nu gebruikten omweg der geldelijke pressie. Wij zouden dan, ook om andere redenen dan het geldelijk voordeel alleen, de verandering als een verbetering kunnen beschouwen.

L.

NATIONALE VOLKSHULDE TE DELFT.

Hoewel mogelijk bij velen de herinneringen aan hetgeen op 17 April binnen Delft heeft plaats gevonden alweer vervaagd is, lijkt het ons toch van belang, alsnog een stem van protest tegen de organisatie van zulk een Dietsche betooging te laten hooren. Wij hebben ons n.l. evenals zeer vele Nederlanders, die van heinde en ver gekomen waren, diep teleurgesteld gevoeld in de verwachtingen, die met de grootsche aankondiging: „Grootte nationale Hulde” gewekt waren.

Bij nauwkeurige beschouwing kwamen wij tot eenige conclusies, die wij U achtereenvolgens zullen voorleggen.

Wij zijn in de eerste plaats van meening, dat de technische regeling van de geheele volkshulde boven allen lof verheven was. Zoowel het leiden van de groote menschenmassa's door politie en orde-commissarissen, als het commando over de leden van het D.S.C., was gelegd in handen van personen die ten volle voor hun taak berekend bleken. Nog eens: de technische regeling voorzag alle moeilijkheden.

Wij hebben tegen de organisatoren echter één groot bezwaar: De algemeene opzet was volkomen foutief! Het mag achteraf een gelukkige omstandigheid heeten, dat geen der leden van ons Vorstenhuis bij deze prullige hulde aanwezig is geweest. Het Nederlandsche volk wil bij tijden wel eens juichen. Nu was er een gelegenheid, en de foutieve organisatie heeft ons de mogelijkheid, een uitbundige aubade aan het Oranjehuis te brengen, onthouden!

Wij noemen U: 1e. Door het zoovele malen zingen van het Wilhelmus wordt ons volkslied, dat tegenwoordig toch al als politiek strijdlid dreigt te worden misbruikt, naar beneden gehaald. De bedoeling is toch niet, een gelegenheid te scheppen, om een ieder het hoofd te doen ontblooten en onwilligen op onzachte manier dit aan hun verstand te brengen?

2e. De plechtigheid had geconcentreerd moeten zijn op één punt, waarvoor als aangewezen was de ruimte direct voor de hoofdingang van de Nieuwe Kerk. Hier had het spreekgestoelte moeten staan. Hier hadden de zitplaatsen voor de genoodigden moeten zijn.

3e. De gang van de officieele personen van de Kerk naar het stadhuis heeft niets indrukwekkends gehad. Het was een wandeling onder geleide van . . . de Amsterdamsche burgerwacht. Wilde men het gereserveerde gedeelte persé voor het stadhuis, welnu, dan had de stoet, nadat ruim baan gemaakt was, zich dwars over de markt derwaarts moeten begeven, vanaf de hoofdingang van de kerk. Deze weg had ook gevolgd moeten worden na afloop van de redevoeringen, door sprekers en genoodigden, die bij de onthulling van de steen tegenwoordig hadden moeten zijn! Als deze volkshulde waarlijk een Nationale geweest was, dan zouden bij het défilé langs het grafmonument zijn voorgegaan, vooraanstaande, hooggeplaatste Nederlanders, die

wij nu vergeefs hebben gezocht, omdat . . . dit feest een internationale, d.i. Dietsche betooging was!

Wij noemen het n.l. op zijn zachtst gezegd, een onplezierige bijkomstige omstandigheid, de aanwezigheid van vele niet-Nederlanders.

Na het zingen van het Wilhelmus zette de muziek, vermoedelijk ten genoegen van deze vreemdelingen, het Vlaamsche Volkslied in, wat op een volkshulde als deze ten eenenmale misplaatst is. De Nederlanders reageerden daarop terecht als één man met een zwijgend protest.

Het is niet ondienstig, hierbij aansluitend erop te wijzen, dat in breede kringen van ons volk geenzins de wensch bestaat, mettertijd Vlaanderen te gaan beschouwen als een deel van Nederland. Deze wensch bestaat wel bij de radicale Vlamingen en het is noodig, dat hun duidelijk gemaakt wordt, dat Nederland dit nooit zal dulden. Het Dietsch Studenten Verbond doet in deze zeer veel kwaad, aangezien enkele geëxalteerde aanhangers van de Groot-Nederlandsche gedachte bij de Vlamingen de meening ingang doen vinden, dat het Nederlandsche volk een gedeeltelijke hereeniging met België niet vijandig gezind zou zijn, om niet te zeggen, deze zou wenschen.

Resumeerende is dus van dit gebeuren te zeggen:

a. Deze nationale volkshulde was een Dietsche betooging.

b. Het Nederlandsche Vorstenhuis en de Nederlandsche Regeering konden er daarom niet aan deelnemen.

c. De echte Nederlander is tengevolge hiervan in zijn verwachtingen diep teleurgesteld, en onvoldaan huiswaarts gekeerd.

d. Dit alles had kunnen worden voorkomen, door de nationale hulde waarlijk nationaal te houden. En ten slotte

e. had men de plechtigheid moeten concentreren op één plaats en om één enkele persoon of groep van personen, die, ware aan het onder d. genoemde voldaan, zeker aanwezig geweest zou zijn.

H. SIMON-THOMAS.

J. W. G. SLOET-v. MARXVELD.

VEREENIGINGEN

De zweefoefeningen worden met enthousiasme voortgezet en er worden door de deelnemers reeds groote vorderingen gemaakt. Toch is de hoeveelheid „trekvee” wat krap gemeten en vooral nu we binnenkort van een tweede gummikabel voorzien hogere starts gaan maken, is een vermeerdering van de manschappen dringend noodig.

Daarom, komt allen op z'n minst eens de kat uit de boom kijken en meetrekken. Wij zijn er mee geholpen en het rennen door de malsche Rijswijksche weide naast dartele lammeren en rose biggetjes zal uw gezondheid ten goede komen. Elke Zaterdagmiddag om twee uur.

Namens het Bestuur,

G. A. HEYNING, *President.*

AGENDA.

KON. SCHOUWBURG.

Zaterdagavond	29 April	8.15 uur,	Hofstad Tooneel, Vader des Vaderlands.
Zondagmiddag	30 „	2.00 „	Hofstad Tooneel, De Nieuwe Gouvernante.
Zondagavond	30 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, Vader des Vaderlands.
Maandagavond	1 Mei	8.00 „	Fritz Hirsch Operette, Ball im Savoy.
Dinsdagavond	2 „	8.00 „	Amsterd. Tooneelvereniging, Eindexamens.
Woensdagav.	3 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, Fanny's Huwelijk.
Donderdagav.	4 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, Fanny's Huwelijk.
Vrijdagavond	5 „	8.15 „	Hofstad Tooneel, Fanny's Huwelijk.

GEBOUW VOOR K. EN W.

Vrijdagavond	28 April	8.00 uur,	Rotterdamsch Tooneelgezelschap. Directie Paul Duval. Het leven van Willem van Oranje.
Zaterdagmidd.	29 „	2.00 „	Haagsch comite voor Volksfeesten. „Vader des Vaderlands”.
Zaterdagavond	29 „	8.00 „	Residentie Orkest. Extra Concert tot instandhouding van het Residentieorkest, onder leiding van Dr. Peter van Anrooy, met medewerking van Mej. Ruth Posselt, violiste.

VOOR:

APOTHEEK INSTALLATIE

LABORATORIUMCHEMICALIËN

ALLE GENEESMIDDELEN

NAAR DE

AMSTERDAMSCH E CHININEFABRIEK
PHARMACEUTISCHE GROOTHANDEL**Kleine advertentiën**1—6 regels 75 cent, elke regel meer
— 12½ cent bij vooruitbetaling —**Mercedes**45 paards; schuiven; 4 pers.
100 gulden.

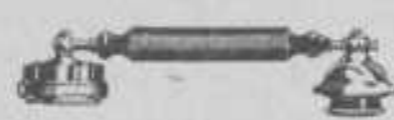
Adres: OOSTSINGEL 16.

C.P. Tonino
Markt 43

Prachtige sortering

Tafelzilver

GROOTE KEUZE

RINGENSpecialiteit in
MASSIEF GLADDE TROUW-
EN VERLOVINGSRINGEN**1ste Rotterdamse**
Maatschappij van verzekering tegen ongevallenVERZEKERT U
TEGEN
ONGEVALLEN

21234 (3 lijnen)

Gevestigd
ROTTERDAM
BOOMPJES 8c**Fa. S. WOLTERBEEK**

OPGERICHT 1868

WIJNHAVEN 19 - TELEFOON 199
DELFT

Fijne Vleeschwaren

Comestibles

Indische ingrediënten

Buiten- en Binnenl.

Kaassoorten

Het van ouds bekende adres voor
EIGEN GEKOOKTE EN UITGE-
SNEDEN GELDERSCH E HAM.**UNGER'S**
BOTERSPECULAAS

Hofleverancier

IN LUXE BLIKJES

INHOUD 1 POND

PRIJS F 1.—

Corpaleverancier

HET NIEUWSTE IN
DAMESHANDWERKEN
ALLEEN IN HET**HANDWERKHUIS „HET SPINNEWIEL”**

JEANNE DEN BLANKEN

WIJNHAVEN 16 - DELFT

Het adresvoor Uw koffietafel is en
blijft bij**W. G. v. d. Ham**Wij leveren U uitsluitend
eerste kwaliteitfijne vleeschwaren
prima kaassoorten

tegen lagen prijs

Grootste sortering
vleesch- en vischconserven
Verkade's artikelen
Wijnen van Kempinskie.

Bestellingen worden aan huis bezorgd

OOSTEINDE 165, TELEF. 885

FREDERIK HENDRIKSTR. 9

OUDE DELFT 111^B, TEL. 157**N.V. BROUWERIJ****D'ORANJEBOOM**
ROTTERDAMBestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier

Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST

Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

BERVOETSOnze Voorjaars-
collecties
zijn gereed

Ziet de Etalages

WIJNHAVEN

HOEK

BOTERBRUG

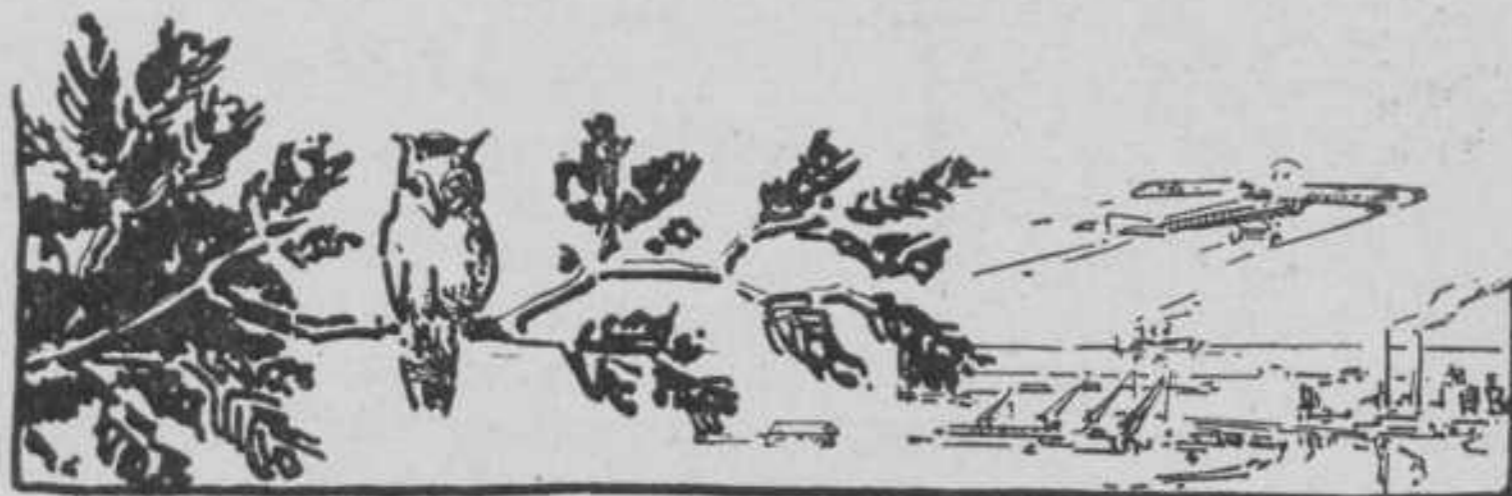
TELEF. 374

N.V. „CEMSTO” BURG WAL 45—47

□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

Het schoonmaak- en
Glazenwassersbedrijf
voor DelftA'DAM — HAARLEM — VELSEN — LEIDEN
DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT**WONINGINRICHTING**
FA. D. MEYER(H. VAN BEMMEL)
DELFTVOLDERSGRACHT 3-4
TEL. 287OUDE DELFT 128a
TEL. 1555

(OPGERICHT 1886)

TECHN-HOOGESCHOOL

De Rector Magnificus maakt bekend, dat de Technische Hoogeschool ter gelegenheid van de viering van den verjaardag van Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana op Maandag 1 Mei des namiddags na één uur gesloten zal zijn.

De Rector Magnificus,
J. A. GRUTTERINK.

De Hoogleraar Ir. Chr. K. Visser maakt bekend, dat hij zijn colleges zal hervatten op 1 Mei a.s.

Candidaats-examen 1933.

Zij, die tijdens de zittingen voor het examen *Administratief recht* in Juni 1933, tentamen wenschen af te leggen bij de hoogleraren Dr. J. A. Veraart en Mr. A. C. Josephus Jitta worden verzocht zich vóór 10 Mei a.s. schriftelijk aan te melden bij den administratief ambtenaar G. C. Gulbrandsen, Oude Delft 95, onder opgave van het vak (de vakken) waarin zij tentamen wenschen af te leggen, zoomede van hun adres.

Prof. dr. J. A. VERAART.
Prof. mr. A. C. JOSEPHUS JITTA.

Lector Ir. C. Thoms maakt bekend, dat na de Paaschvacantie door hem een college zal worden gegeven betrekking hebbende op den cursus „Practische oefeningen voor N₃ in het Laboratorium voor Werktuigkunde”, en wel des Donderdagochtends van 9—10, in zaal 135 Gebouw W. en S.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Werktuigkundig Ingenieur: J. A. van Berne, G. J. M. Blietz, H. van den Boom, G. Haaksma, A. Heynsius, J. J. Rijneke, F. I. L. Schoenfeld, B. J. Scholten, J. I. B. Spanjaard, W. J. H. Tasche, J. Versluijs.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Scheikundig Ingenieur: D. P. Molenaar, Mej. H. G. Numans, L. C. Stoutjesdijk JWzn.

Geslaagd voor het Candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: H. J. W. Westenberg.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereniging.

Vergadering op Donderdag 4 Mei 1933, in zaal β van het Laboratorium voor Electrotechniek. Aanvang 2 uur 15.

Agenda:

1. Opening van de vergadering en voorlezing van de notulen.
2. Voorlezing van de ingekomen stukken betr. de buitengewone vergadering.
3. Interpellatie van het bestuur door den heer de Joode.
4. Inlichtingen omtrent de financiën v. d. E.T.V. op verzoek van 12 leden.
5. Rondvraag.
6. Sluiting van de vergadering.

(N.B. De inschrijving tot deelname aan de excursie naar Kootwijk (alleen v. 4e en 5e jaars) wordt gesloten op Zaterdag 29 April te 3 uur).

Ir. H. BLOK, Secretaris.

DELFTSCHE STUDENTEN DEBATINGCLUB.

Inleider: H. V. Quispel.

Onderwerp: Politiek — Georiënteerde Jeugdorganisaties.

De heer Quispel, algemeen Secretaris van het hoofdbestuur van het Nationaal Jongeren Verbond, geeft in 't kort een nadere omschrijving en uitleg van een tiental stellingen. De „jeugd” waaronder hij datgene verstaat, wat in normale tijden niet actief deelneemt aan het maatschappelijk leven, heeft een maximum leeftijd van 22 à 23 jaar. Na deze leeftijd bereikt te hebben, wordt men bij de „jongeren” gegroepeerd en blijft dit tot omstreeks 35 jaar. Er zijn natuurlijk uitzonderingen, vooral bij minder ontwikkelden komt het verschijnsel van eeuwige jeugd veel voor.

Jeugd — jongeren — ouderen, drie essentieel gescheiden begrippen.

Immers, vindt men bij de ouderen een weemoedig terugstaren op hun vervlogen jeugd, een meer begrijpen van het leven, de jeugd ziet het leven vrolijk tegemoet, ze heeft geen verleden, geen levenswijsheid. De jeugd staat met de jongeren afwijzend tegenover de methoden der ouderen, ze is radicaal, radicaler dan de jongeren. Deze laatsten zullen met een groot verantwoordelijkheidsgevoel, een oplossing langs evolutionaire weg zoeken, ze hebben meer dan de jeugd begrip van streven en falen der ouderen.

Een groot gevaar bij jongeren organisaties is ongetwijfeld de invloed van jongeren op jeugd wat betreft politiek. Politiek inzicht is echter noodzakelijk voor een ieder, die in de maatschappij een plaats zal innemen, ook voor misstanden in de maatschappij mogen zijn oogen niet gesloten blijven.

De jeugd moet evenwel het recht ontzegd worden een oordeel te hebben „hoe het dan wel moet”, wat zeker niet geldt voor de jongeren.

Bij beiden zal de overheersende gedachte steeds zijn: verbetering van de maatschappij. De jongeren dienen hier als leiders der jeugd op te treden, moeten remmen indien de

REPETITOREN

ADMINISTRATIEF-ENSTAATSRECHT, EN WATERSTAATSRECHT bij Mr. H. P. Bennowitz, Binnenwatersloot 35 en Delfgauwscheweg 289, Delft.

BOUWKUNDE, CONSTRUCTIEVE ONDERDEELLEN VAN GEBOUWEN bij N. C. H. M. v. d. Drift, Architect (Oud-assistent T.H.), Stevinstraat 173, Scheveningen, te bereiken met lijn 9 of blauwe tram.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. Ch. L. van Weynsbergen assistent T.H., Choorstraat 49.

ENGLISH CONVERSATIONAL LESSONS f. 1.— per hour by Mr. William W. Davidson, van Leeuwenhoeksingel 27 — Delft.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Ir. J. Sack, assistent theoretische en toegepaste natuurkunde, Rotterdamse weg 143H, Delft.

WISKUNDE, ALG. en BIZ. NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, KL. VIERKANTEN, HYDRAULICA, MECHANICA, BOUWKUNDE, THEORIE van MAXWELL, FUNCTIELEER bij O. Donker, Nieuwelaan 40, Delft.

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Mej. P. Blok, Leerares M. O. Voorstraat 63, Delft Tel. 951.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE, NATUURKUNDE, THERMODYNAMICA, THEORETISCHE MECHANICA EN KINEMATICA bij Ir. J. Kropveld, w. i. en cand. wis- en natuurk., de Vliegerstraat 32b, Rotterdam.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij A. Th. Sedee, Leeraar Gymnasium, Waalsdorperweg 37, den Haag, tel. 775264. (Van station H.S.M. te bereiken met buslijn R.)

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Wiskunde, natuurkunde, mechanica, ELECTROTECHNIEK, wisselstroomtheorie, theorie van Maxwell, constructie, enz. WERKTUIGBOUWKUNDE voor E₁, E₂ en E₃, Metallografie bij Ir. S. HEKSTER, Oude Langendijk 1B.

jeugd fel dreigt te worden, kortom hun optreden moet in alle opzichten zeer tactvol zijn.

Wat de nationale idee, het begrip vaderland betreft, dit dient boven de partij-politiek verheven te worden. De jongeren moeten de jeugd hierin voorgaan en opvoeden, dit is vooral in Nederland een moeilijke taak voor hen, aangezien de nationale idee hier tot strijdmiddel verworden is van eenige partijen. De nationale idee, het begrip vaderland is meer „dan een potje aarde voor het venster”. Een wederopbouw van wat vaderland is, moet aanknooppingspunt zijn tusschen jeugd en jongeren.

De heer Quispel noemt de N. J. V. geen ideale organisatie, zij is ontstaan uit jeugdmensen die tegen eenzijdige ontwapening waren, juist ware geweest de organisatie Nationaal Jeugdverbond te noemen.

De vereeniging Nationaal Jongelings Verbond die reeds 50 jaar oud is heeft met het 5-jarige N. J. V. niets te maken, is bovendien van weinig betekenis.

Na de pauze wordt het debat geopend door den heer Braat. Dat politiek en jeugd in een adem worden genoemd (Onderwerp van de heer Quispel is: Politiek-georiënteerde Jeugdorganisaties) vindt hij een groote fout. Voorts memoreert de heer Braat, dat de S. D. A. P. zich goede vaderlanders noemt. Zoolang het begrip vaderland een politiek begrip is, moet de heer Quispel dit afkeuren. Het begrip vaderland kan, zoowel wat links als rechts betreft, gemeengoed der partijen worden (de communisten natuurlijk uitgezonderd voor wie de Sowjet-Unie 't vaderland is).

De heer van Mourik Broekman vindt dat de stellingen geen stellingen zijn, dat er al heel veel bondjes en verbondjes zijn, als de N. C. S. V. de V. C. S. B. en heel veel nationale bondjes, neemt tenslotte stelling tegen de kuddegeest in al die bondjes. De heer Quispel: de N. J. V. overkapt met de nationale idee alle politieke richtingen.

De heer Telders zou, aangezien een debat over politiek niet gewenscht werd, het graag over het vaderland hebben. Gaarne zou hij een defenitie van vaderland willen hooren, of is het iets dat men voelt gelijk godsdienst, gelijk buikpijn? Het begrip vaderland heeft noch economisch, noch geografisch diepe betekenis, zou een fusie met een ander land op economisch gebied geen voordeelen hebben en geografisch: is Limburg niet het vaderland voor b.v. de stedelijke besturen in die provincie? Niets blijft over. Vaderland in: Vaderland en Oranje is dat veel meer dan krenten in krentenbrood? Tenslotte wat Ned.-Indië in „begrip vaderland” betreft, Ned.-Indië is, banaal gezegd, niet veel meer dan melkkoetje.

De heer Quispel noemt nu de Fascisten, die in hun groote tocht naar Rome allen bezielde waren met de nationale idee. Het begrip vaderland ligt voor hun en die tocht. Voor ons is het Oranje die goed en bloed gegeven heeft, maar partij-politiek heeft bij ons het begrip vaderland geschonden, in Engeland daar en tegen niet, daar is het boven politiek 't zij labour, 't zij conservatief verheven.

De heer Elink Schuurman verschilt van meening met den inleider over niet politieke invloeden van jongeren op jeugd. De heer van Heel bestrijdt de stelling: de jeugd is de draagster der radicale idee. Het blijkt genoeg uit de groentijd dat een dergelijke stelling volkomen foutief is. Hij wenscht voorts definitie van vaderland, verdedigt z'n standpunt van culturele autonomie en verduidelijkt dit standpunt door voorbeelden aan te halen bij de superphosphaat fabricage.

De heer Laman-Trip ziet in vrijmaking van eigen volk en eigen ras een leuze die ook voor Indië geldt, en gelooft dat Rijkseenheid voor Indië op den duur mogelijk zal zijn. Wat de Dietsch Nationale gedachte betreft hierover is de heer Quispel het niet met hem eens.

De heer Matthysen gelooft dat de jeugd te veel eigen moeilijkheden heeft om zich met economische vraagstukken bezig te houden.

De heer de Ranitz is van meening dat de jongeren radicaler zijn dan de jeugd. De jeugd wordt moreel gedwongen zich politiek te oriënteren door de radicale jongeren. Tenslotte dient men 2 soorten radicalisme goed te onderscheiden n.l. intuïtief- en bewust radicalisme.

De heer de Ranitz maakt een compliment aan het edel streven in het N. J. V. en dankt den heer Quispel zeer voor diens inleiding en debat over problemen die leven in het D. S. C. en sluit hiermede de vierde huishoudelijke vergadering.

v. H.

DE MESTVAALT

NIEUWE ADRESSEN.

E. W. Vreedenberg,	Godelindeweg 4, Hilversum.
H. L. ten Cate,	Nw. Plantage 62, Delft.
H. J. Schoemaker,	Julianalaan 16, Delft.
L. C. H. Pabon,	Enschede'schestr. 101, Hengelo.

BOEKBESPREKING

DE KLEINE PARADE.

Goeden middag, Mevrouw! . . . Mijnheer! Welke afdeling wenscht Mevrouw? . . . „Damesondergoederen,” zegt Mevrouw bijna fluisterend, omdat men zulke woorden niet hard zegt, vooral niet tegen een man en nog minder wanneer deze man een zware portier is. En daar een portier een man is, die in het woord „damesondergoederen” slechts een naam van een afdeling in het magazijn ziet, tenminste tijdens zijn diensturen, roept hij dus met stentorstem: „Damesondergoederen, tricotages, lingerieën, parterre Dame, tijdelijk rechts bij de speelgoedafdeeling!” . . . „Dank U wel portier!” „Tot U dienst Dame!” . . .

„Zeg Mies ik vind het op z'n minst genomen nogal vrij eigenaardig, dat ze jouw tricotages maar bij de speelgoedafdeeling hebben ondergebracht . . ., vind jij ook niet? Och, malle jongen, dat is toch immers maar tijdelijk.”

Wim? . . . „Ja . . .” „Wim, we zijn hier bij de tapijtafdeling . . .” „Ja, dat zie ik . . . en?”

„Nee! . . . Wim, ik bedoel, wacht je hier even . . . ik ben zoo terug . . .”

En dan wacht Wim natuurlijk bij de tapijtafdeling, en loopt niet mee langs de speelgoedafdeeling naar de tricotageafdeeling, omdat Wim wel begrijpt, dat hij de tricotages van zijn vrouw alleen thuis mag zien en nooit in een warenhuis, omdat daar de menschen zouden kunnen denken, dat hij ze thuis wel eens zag . . ., en dat mag niet.

Daar sta ik nu, ik Wim Schrederhof, in de tapijtafdeling van een heel groot warenhuis, en kijk maar wat rond, met de zekerheid niets te zullen en willen koopen en de plicht hier te blijven wachten tot, twee afdelingen verder, een vrouw, mijn vrouw, zich een camisole, of wat dan ook heeft uitgezocht. Het is me niet recht duidelijk, dat er voor het uitzoeken van zoo'n ding, zooveel tijd noodig moet zijn, want die camisoles zijn alleen maar van elkaar te onderscheiden door het verschil in afschuwelijkheid van kleur . . ., zacht rose, . . . leelijk groen . . ., licht paars . . ., en wit, wat ik altijd zou kiezen, maar goed, ik bemoei me er niet mee.

Er schijnen menschen te zijn, die er hun beroep van maken, met leege zakken warenhuizen in te gaan om er zwaar beladen weer uit te verschijnen, zonder ook maar in het minst notitie van de juffrouw achter de kassa te nemen. Het verhaal gaat zelfs, van een dominee, die elk jaar weer, om zijn vrouw en kinderen te verrassen, zoo tegen Sinterklaas, met een heel groote leege koffer, de Bijenkorf binnen wandelde en deze koffer tersluiks volstopte met allerhande zeep, fototoestellen, onder- en speelgoed.

In zulke magazijnen moet dan ook een heel leger rechercheurs rondsluipen, om dominees en andere liefhebbers te betrappen, maar ik heb er nog nooit een gezien. Als ze er werkelijk waren, zou ik ze toch dadelijk moeten herkennen, want volgens Badon behoef je alleen maar op de gepoetste hakken te letten om zeker te zijn met een rechercheur te doen te hebben.

Hoewel de tapijtafdeling zich nu niet bepaald leent tot het en passant meenemen van een of meer van de daar uitgestalde goederen, begint die juffrouw mijn oponthoud al enigszins verdacht te vinden.

Naar de speelgoedafdeeling . . .

Mies draaide natuurlijk juist, toen ik achter haar langs ging, haar hoofd en bewoog glimlachend haar lippen tot een „ik kom direct . . .” uit haar oogen maakte ik echter op „blijf nu daar, het kan nog een heele tijd duren, lieverd.”

Nu sta ik in de speelgoedafdeeling, mijn situatie is er niets bij de tapijten op vooruit gegaan. Ik bevind me midden tusschen twee lange tafels, waarop een zonderlinge collectie staat uitgestald, een collectie van poppen, van poppen met open oogen, van poppen met dichte oogen, van slapende poppen, lachende poppen, mannetjespoppen, kinderpoppen, oude poppen, van poppen in bad, van bloote poppen, boerenpoppen, poppenautos, poppenbedden, poppenmeubels en poppenkasten . . ., en waarachter lachende gichelende en kletsende juffrouwen, en die juffrouwen kijken naar mij . . ., en zelf doe ik ook niets anders dan wachten en kijken naar de juffers en naar de poppen, zonder of met gefingeerde interesse. Kon ik hier nu maar rooken, maar dat gaat natuurlijk niet, je steekt nu eenmaal geen sigaret op in een speelgoedafdeeling, en zeker niet wanneer tijdelijk naast de speelgoedafdeeling de tricotageafdeeling is ondergebracht, waar je vrouw een camisole aan het uitzoeken is.

Dan staat er opeens een man naast me, een soort gesoigneerde Koolhoven.

„Waar kan ik Mijnheer mee van dienst zijn?”

Bij deze vraag ontspant Koolhoven een ondeelbaar oogenblik de achillespezen en beschrijft met de voeten als middelpunt een kleine cirkel voorover, bij wijze van begroeting.

„Pardon ik wacht op mijn vrouw; die is in de andere afdeling.”

En dan ben ik meteen verlost, want Mies grijpt mijn arm met een „en Wim heb ik dat nu niet gauw gedaan?“ Kom laten we vlug gaan dan kunnen we nog net even ergens een kopje thee drinken.”

Maar Wim nam een de Kuijper.

Er zijn heel veel Wims en er zijn ook heel veel Meisjes en Marietjes en Annes en Treesjes en Truusjes, die ter gelegener of ongelegener tijd een nieuw camisooltje nodig hebben. Goed, dat is 's levens gang, en de Wims geven hier aan toe en gaan allemaal niet heelemaal mee om deze camisooltjes te kopen.

Iederen dag staan er tientallen Wims, eerst te wachten tusschen de tapijten, loopen daarna achter Mies om naar de speelgoedafdeling, en iederen dag kijkt of kijken er een of meer juffrouwen argwanend, en steeds weer buigt de gesoigneerde Koolhoven en vraagt Wim wat hij zoekt in deze wereld van en voor vrouwen. Er zijn soms ook wel Wims, die zich door Koolhoven van de wijs laten brengen, en zich gedwongen voelen een poppending te kopen, wat ze dan achteraf veranderen in een kleine verrassing voor hun eigen kleine Wim of voor een andere kleine Wim.

Met dit al wil ik maar zeggen, dat het voor een man in een wereld van vrouwen ook lang niet alles is, of dit nu in een Bijenkorf is of in de literaire wereld, waar tot groote ergernis van ieder rechtgeaard man, het vrouwelijk element met den dag toeneemt.

Wat zijn we al niet verveeld door al die kloppen op de deur, die gouden teugels, die vrouwen kruistochten en wat dies meer zij.

Hier wil ik het niet langer over hebben.

Er is iets gebeurd.

Door het enthousiast verhaal van een goed vriend heb ik de natuurlijke afkeer van de Nederlandsche literaire vrouwenwereld een oogenblik overwonnen en ben overgehaald een blik te slaan in het zoeven uitgekomen werk, De Kleine Parade, het debuut van de jonge schrijfster Henriëtte van Eyk. Het is niet bij een blik gebleven, het werd een genieten. Henriëtte van Eyk toont een prachtig gevoel voor humor te bezitten, en dit niet alléén ook haar wijze van verhalen is buitengewoon aantrekkelijk.

Hoewel het boek niet overal even sterk genoemd kan worden moet toch een ieder het gelezen hebben.

De hoofdpersoon uit „de kleine parade“, Therese Beatrix

Wentinck, met ck en volstrekt geen familie van de Wentinks met k uit Haarlem, die rijk geworden bloembollenhandelaars zijn, is een intelligent meisje uit de „high society“ dus loot van een zeer oud geslacht Wentinck.

Therese schrijft dit boek en ze begint met te vertellen, waarom ze schrijft. Ze schrijft niet voor geld en ook niet voor 't plezier maar alleen uit plicht, uit plicht om voor haar oude eenzame oom Boudewijn te doen wat ze kan.

Oom Boudewijn is iemand met een overleden zoon, en die overleden zoon was tijdens zijn leven door zijn vader miskend omdat de zoon wel dichtte en niet in de suiker wilde gaan. Oom Boudewijn wil nu zijn geld vermaken aan iemand met een sterk literaire inslag, en zijn keuze is hierbij gevallen op een jonge communistische dichter, vroeger vriend van de overleden zoon.

Om de oude Oom Boudewijn voor deze stap te bewaren, schrijft nu Therese haar boek en met dit boek gelukt het haar ook inderdaad het geld en de goederen van oom Boudewijn zooals het behoort in de familie te houden

Het best geslaagd is het hoofdstuk „Het Zilvermannetje“, waarin van de zeventigjarige Hein, het oude familiestuk Hein, die vroeger bij de paarden van Mama's Papa diende, toen Mama's Papa, die veel aan het hof kwam, nog leefde, verteld wordt.

Hein werd nu alleen nog maar gebruikt om het zilver te poetsen in de bijkeuken en om de honden te wasschen en bovenal om, wanneer Mama haar „jour“ had, in livrei met witte kousen en witte handschoenen de deur open te houden voor de gasten die er kwamen en die om dat ze medelijden met Hein's ouderdom hadden, Hein veel fooien gaven.

Tot Hein plots naar het gasthuis moest omdat hij het „op z'n oogen“ had gekregen. Dan komt de oude goede gravin Knal van Hoevelaecken met het plan om Hein bij zijn terugkeer uit het ziekenhuis in z'n eigen huis een hartelijk en feestelijk welkomthuis te bereiden, dat heelemaal mislukt doordat Hein met een blauwe bril en veel genever op, totaal onverwacht tegen z'n weldoeners uitpakt.

Buitengewoon zijn ook de hoofdstukken „Het geval Ankerblom“ en „De kale Plekken“. Hier en daar, zooals in het hoofdstuk „De betooverde Sardientjes“ worden de situaties wat erg onmogelijk en verwickelingen wat al te gecompliceerd, we kunnen dit gedeelte dan ook het minst geslaagd heeten

Wat de uiterlijke verzorging van deze roman, door mijnheer Andries Blitz, betreft, kunnen we niet anders zeggen dat deze in tegenstelling met de inhoud minder gelukkig is. R.

COELIJN'S

**BEDRIJFS-
KLEEDING N.V.**

OUDE LANGENDIJK 8
DELFT - TELEF. 569

Groote sorteering

**Laboratorium-
jassen**

IN WIT EN GEKLEURD

**FIJNE HEERENWASCH
OVERHEMDEN
BOORDEN**

HELDERLUST

HUGO DE GROOTSTRAAT 52

TELEFOON 540

ZOO NOODIG BINNEN 24 UUR

JUIST VERSCHEEN:

Dr. J. G. RUTGERS
Hoogleraar T.H.

**LEERBOEK DER
BESCHRIJVENDE
MEETKUNDE**

DEEL I.

De rechthoekige projectie.
Eerste stuk — Tot en met door
plattevlakkenbegrensdelichamen

Prijs f 1.75

P. NOORDHOFF N.V.
GRONINGEN

LAAT UW

VEREENIGINGSDRUKWERK
STEEDS VERVAARDIGEN BIJ

de drukkerij van:

Elke order wordt direct gereed gemaakt.

De Spiegel

„THE LOMBARD HAT“

EEN PRIMA HOED
VOOR F 8.50

W. Croon

TELEFOON 184
PEPERSTRAAT 7

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel
Peperstraat 15 Telefoon 1329

ONTWIKKELEN en AFDRUKKEN
TEGEN LAAG TARIEF

HEDEN ONTVANGEN
EEN GROOTE SORTEERING
ALBUMS
VAN HET BEROEMDE HUIS
MELINS (ZWEDEN)

ALLEEN VERKOOP VOOR DELFT
FRED. ALEX. ALBERS
LEVERANCIER van het DELFTSCH STUD. CORPS

BLOEMBINDERIJ
TEL. 980

FLORAL ART

HOUTTUINEN 24^A

Fa. **GEBR. VAN DER VALK**
L. D. S. C.

Onderget. maakt door
dezen bekend, dat hij ook
voor Heeren Studenten
allerlei werkzaamheden
aan Meubilair verricht.

— Vraagt prijsopgaaf. —

N.B. Verhuizingen in en bui-
ten de stad onder garantie.

Telef.: 1061
Giro: 148427

Beleefd aanbevelend,

F. M. D. v. d. Gaag,
Meubelmaker
D.S.S. Phoenix

van Bossestraat 45

TOEPOEL LEERT
BOKSEN

TELEF. 77252 - DEN HAAG - JOH. CAMPHUISSTRAAT 165-167

N. VENEMA - DEN HAAG

HEEREN- EN DAMESKLEERMAKER - BONTWERKER

ANNA PAULOWNASTRAAT 19 - TELEF. 113126

SPECIAAL ENGELSCHES STOFFEN

Firma

J. Naaktgeboren & Zoon

Telef. 291 - Giro 48742
NIEUWE PLANTAGE 122a

AANNEMERS VAN
TIMMER-, METSEL-
EN BETONWERKEN

Onderhoud van huizen enz.

„HERMETA“
NIEUWSTRAAT 7

Speciaal ADRES voor
Kousen - Sokken

Damestricotages
ook (Ribana)

Dameshandschoenen
in Stof, Leder en Wasch-
leder (alle maten).

PRIMA MODELLEN

LUXE SCHOENHANDEL
HOUTEPIN

HIPPOLYTUSBUURT 29A - TEL. 1404

WIJ EXPOSEEREN
EEN GEHEEL NIEUWE
COLLECTIE 1^E KLAS
SCHOENWERK TEGEN
ZEER CONCURREE-
RENDE PRIJZEN.

STAATSMIJN
PRODUCTEN

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1^e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

PORTWIJNEN

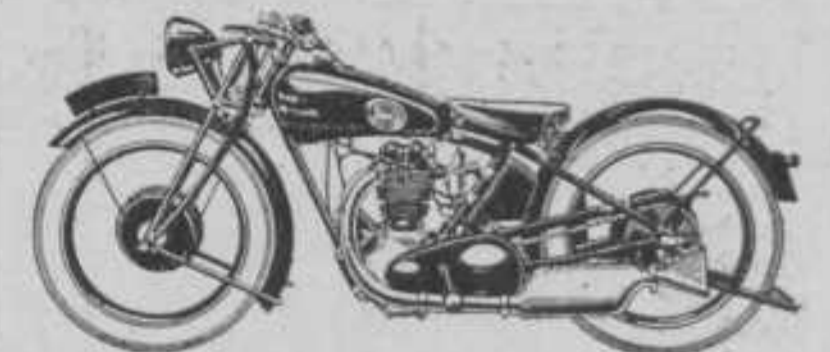
SHERRY

MADEIRA

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHANDELAREN

WIJNHAVEN 11 - TELEFOON 78

G. VAN DONK
OUDE DELFT 10

RIJWIELEN-
MOTOREN-
EN AUTOMOBIEL-
REPARATIE-INRICHTING

Agent: **F. N. MOTOREN**